

ZAMOTANĀ• Ā½IVOT PLNĀ• BEZNADĀŠJE

StĀ™eda, 07 leden 2009

S manĀ¾elem jsem se seznĀmila pĀ™ed deseti lĕty, v mĕch 22 letech. Byl tehdy osm let Ā¾enatĕ a mĀ›li pĀ›tiletĕ dĕtĀ›. Tehdy sice chodila s jednĕm, ale protoĀ¾e ten mĀ›j pĀ™itel nechtĀ›l rodinu a jĀ› chtĀ›la dĀ›ti, tak jsem si toho druhĕho po jeho rozvodu vzala. Myslela jsem si, jĀ› hloupĀ› ve 22, Ā¾e uĀ¾ mi ujel vlak atd. A pak jsem poznala, co je on zaĀ•...

JeštĀ› mĀ› mĀ›lo varovat, Ā¾e hodnĀ› pije - zaĀ¾ila jsem s nĕm plno opravdu hroznĕch situaci... VzpomĕnĀm, Ā› ohled na to, Ā¾e jsem v sedmĕm mĀ›sĭci ... Tehdy uĀ¾ byla znĀt jeho velkĀ› nezodpovĀ›dnost a nezĀjem. HlavnĀ› Ā¾e mĀ›l mĀ› Ā¾e mĀ›l dĀ›vod se rozvĕst se svou prvnl Ā¾enou a ostatnl mu uĀ¾ bylo fuk. Jinak v domĀcnosti mi nepomĀhal, ani s dcerou, ani si ji nepochoval, navíc byl vĀ¾dy hroznĀ› nepoĀ™Ādnĕy, hygiena mu nic neĀ™ĭkala a ani dosud neĀ™ĭkĀ›. Lĭtala jsem jen k dceru, plotny, na nĀkup a k lĕkĀ™mi. Ani jsme nikdy nikam nechodili, protoĀ¾e nĀm nemĀ›l kdo pohlĭdat dĀ›ti; moje maminka je tĀ›Ā¾ce invalidnl na nohy, vzdĀlenĀ› 140 km a v pĕĀ•i peĀ•ovatelek. Je ji sedmdesĀt. ManĀ¾elova maminka je v poĀ™Ādku, takĕ v dĀ›chodu, ani do prĀce nechodĭ - ale „ona na to nenĭ". PĀ™itom je to takovĀ› šikovnĀ› panĭ, jezdĭ autem, je kousek od nĀs a navíc je to zdravotnl sestra. Jinak vztahy mĀm s manĀ¾elovou maminkou myslĭm dobrĕ, nikdy nezapomenu na jejĭ svĀtek, narozeniny, posĭlĀm jĭ fotky našich dcer, ale mĀm pocit, Ā¾e pokud bych se jĀ› aspoĀ› jednu mĀ›sĭĀnĀ› nevnutila, tak babiĀ›ce by bylo ũplnĀ› jedno, Ā¾e nevidĭ v nouĀ›ata celĕ rok. (UĀ¾ se nĀm to stalo, 3 roky je manĀ¾elem kamionem a o nĀs a pĀ™edevšĭm v nouĀ›ata nejvila vĀ›bec zĀjem.) Pak nastal Ā•as, kdy jsem mĀ›la nastoupit do prĀce. DĀ›ti byly nemocnĕ a mĀ› z prĀce vyhodili. A tak od r. 2005 jsem bez pĀ™ĭjmu, jelikoĀ¾ v tĕ dobĀ› byly mladšĭ 4 roky a skonĀ›ila mi MD. Byl to zaĀ•arovanĕy kruh - spoustu odmĭtnutĕch pracovnlch mĭst, jelikoĀ¾ nemĀm hlĭdĀ›t A to Ā¾ijeme z platu, kterĕy po 8 mĀ›sĭcĀ› Ā›inĭ 11 500 - po odeĀ›tu soc. a zdrav.poj. a po odeĀ›tenĭ vĕĀ›ivnlho 2 500 na jeho dcerku - a z toho dĀvĀme okolo 5000 za byt. JĀ› nemĀm nĀrok na nic (kromĀ› pĀ™ĭdĀvkĀ› na dĀ›ti), jelikoĀ¾ manĀ¾el dĀ›lĀ› nĀ Ā›L. Moc rĀda bych pĀ™ĭspĀ›la do kasy moĭ vĕplatou, ale nemĀ Ā¾u. Navĭc staršĭ dcera uĀ¾ nemĀ druĀ¾ĭnu a jĀ› po 13 hod. BohuĀ¾el na pĀ›l ũvazku nemĀ Ā¾u sehnat prĀci. KaĀ¾dĕy zamĀ›stanvatel chce od nevidĭm od nevidĭm. ZnĀm to z svĕ zkušenosti: chvilĀ›ku jsem dĀ›lala v tiskĀrnĀ› od 6h, v pĀ›l 4 se divili, Ā¾e jdu domĀ›; bylo to v Praze a k nĀm to trvalo 30 min autobusem. Ve Ā•tyĀ™mi zavĭrali školku a uĀ›itelky mi uĀ¾ volaly na mobil a jĀ› ještĀ› sedĀ›la v busu. ManĀ¾el je v prĀci od rĀna aĀ¾ do cca 17, pĀ™ed vĀnoci i do 20 - 22 h. NĀ›kterĕ mĕ kamarĀdky bez maturity se zkušenostmi uklĭzĀ›ky mĀjĭ vyššĭ platy neĀ¾ mĀ›j manĀ¾el, mĀjĭ nĀrok na nemocenskou, paragraf, placenou dovĀ›u. A navíc z toho neplatĭ vĕĀ›ivnlĕ a leckdy jsou jen 2 nebo 3Ā›lennĀ› rodina. NemĀjĭ takovĕ vĕdaje jako my. Ach jo, je mi to všechno moc lĭto... Ale zadaĀ™ĭlo se manĀ¾elovi a nĀ›jakĕ to pole, co mĀ›l, se zmĀ›nilo na stavebnĭ paršfirma, kterĀ› tam plĀnovala vĕstavbu bytĀ›, to do nĀ›j odkoupila. Tak jsem si myslela, hurĀ› udĀ›lĀme alespoĀ› novĕ jĀdro apod. Abyste si nemysleli, Ā¾e si vymĕšĭm jĀdro apod., tak ho mĀ› Ā¾u zkusit nafotit, abyste vidĀ›li, v jakĕm je stavu. Kdepak! MĀ›j manĀ¾el vše rozhĀzel, napĀ›jĀ•oval kamarĀdovi 50 000, cĭrkvi dal 40 000, jelikoĀ¾ si myslĭ, Ā¾e nĀm JeĀ›ĭš pomĀ›Ā¾e. Zbytek rĀ›znĀ› rozhĀzel, zkrĀtka nenĭ to vidĀ›t, Ā¾e bychom kdy nĀ›jakĕ penĭze mĀ›li. Nebo z bytu, manĀ¾elova odpovĀ›d: to ještĀ› vydrĀ¾ĭ, nenĭ to potĀ™eba (to uĀ¾ Ā™ĭkĀ› deset let). JĀ› se snaĀ¾im co nejvĭc (kdyĀ¾ uĀ¾ nemĀ Ā¾u do prĀce) a vzĀpĀ›tĭ manĀ¾el to vezme a bez porady se mnou nĀ›co koupĭ nebo zaplatĭ tĕ svĕ prvnl cĕ zĀjezd do Anglie, ale ta dĭvka mĀ› pĀ™eci taky maminku a babiĀ›ky, kterĕ by jĭ mohly pĀ™ĭspĀ›t. A našetĀ™enĕ penĭze jsou v hĀji. KdyĀ¾ oponuju, tak Ā™ekne: na co nĀm tady bude tolik penĀ›z (ušetĀ™ĭla jsem napĀ™ 6 - 8 tisíc a poĀ›tĀ›nĭma na VĀnoce a na nĀ›co do bytu, vymalovat apod). Ale on nemĀ zĀjem dĀ›lat cokoli na bytĀ› a dĀvat do rodiny a kdyĀ¾ mu oponuju, Ā¾e kaĀ¾dĕy normĀlnĭ chlap to tak dĀ›lĀ, tak Ā™ekne: mĀme hlad? NemĀme. MĀme na jĭdlo? MĀme. KdyĀ¾ uĀ¾ zlobĭm vĭc, tak jsem vyhazovanĀ› z bytu, ale bez dĀ›tĭ! Jsem prĕ Ā¾enskĀ›, kterĀ› je na penĭze, lĭnĀ›, neschopnĀ›, Ā¾e nemĀm rĀda dĀ›ti apod. Nejhoršĭ je, Ā¾e vidĭ, Ā¾e hrozĭ rozvod, tak štve dĀ›ti proti mĀ› a shazuje mĀ› pĀ™ed nimi a nĕ hecuje ten jeho kamarĀd. To ani nemluvĭm, Ā¾e kdyĀ¾ napĀ›jĀ•oval tomu kamarĀdovi, tak mi nedĀval 5 mĀ›sĭcĀ› na nĀjem. Musela jsem se starat sama. Ale ũplnĀ› nejhoršĭ na tom celĕm problĕmu je, Ā¾e kdyĀ¾ se ozvu, tak jsem najednou špatnĀ› mĀma, vyhazovanĀ› z bytu, Ā¾e nemĀm nĀrok zĭskat dĀ›ti do pĕĀ•e, dĀ›ti štve proti mĀ› a nejhoršĭ je, Ā¾e si je kupuje (koupĭ jim zvlĀ™Ātko apod) a oni jsou pak pĀ™mi nĀ›m! PĀ™itom jeho lenost by se dala prodĀvat v hypermarketech, s niĀ•im mi nikdy nepomohl, je chladnl, nikdy nemĀ›l potĀ™ebu mi udĀ›lat radost apod, s jeho nepoĀ™Ādnostĭ by se urĀ•itĀ› dostal do Guinnessovy knihy rekordĀ›. Ve finĀle jsem ovšem jĀ› ta špatnĀ› a proto to chci Ā™ešit. Nevĭm si se svĕm Ā¾ivotem vĀ›bec rady - tĀ™eba budete nĀ›jakou radu vĀ›dĀ›t vy... Nevypsĭ ũplnĀ› všechno, musĭm jĭt vaĀ™it... S pozdravem Simona